

Botlató – Pósa Károly új könyve

A helyiek által grafikusként, festőként, közíróként, költőként ismert Pósanak 1996-ban jelent meg az első kötete, Kanizsánerek címmel. Akkor, abban a műben inkább rajzos, mint írott módon tisztelgett a szülővárosa előtt. Ez az új könyve viszont már a szavak emberének a letéteménye, noha a szerző továbbra is a saját illusztrációi révén teszi gazdagabbá, egyedivé, szerethetővé a művet. Egy hete, hogy bemutatták a kötetet a József Attila könyvtárban, Vörös Anna moderálásával.

Aki kicsit is becsüli Magyarakanizsát, annak nemcsak a képek, hanem a szövegek is sokatmondóak, hisz Pósa egyik erénye, hogy az olykor kiméretlen, szókimondó habitusa mellett rendre megcsillantja írásaiban azt a fajta érzelmmel teli bácskai lelkületét is, mely révén a múlt közelebb hozható, s ha fájdalmas is: de megszépíthető.

Minden felesleges szó helyett idézet következik a könyv előszavából. Ami akár utószó is lehetne.

„Ez a könyv egy válogatás. Ha egy idegen csillag kérne híreket magunkról, és rajtam állna, mit mondhatnék el rólunk, Tisza-mellett élő népekről, én jó szívvel ajánlanám, lapozzák át e vidékies ihletettségben fogant, szerény kis kiadványt. S bár nincsenek benne eget rengető adatok, intim információk, útmutató bölcseségek, tanítások – mert merem remélni, hogy a most divatos didaktikus szólamoktól is jobbára ment –, némi alappal hiszem, hogy a könyv tartalma az esszékből, a publicisztikákból, meg a többi, műfajilag beazonosíthatatlan irodalmi ötvözüdekből kicsengő jó szándék révén azért hordoz annyi értéket, értelmet, talán tanulságot is, amiért érdemes figyelmesen elolvasni.

és amint viszi a víz lefelé, Törökkanizsa felé, mert nem fogott az egyebet. (...)

BOTLATÓ – ez a címe.

Nem véletlen, mondhatni, tudatos volt a címadás. Azt remélem, esetleg ez a kis kötet némelyeket majd megtorpanásra készítet. Megállásra. Tán ki is nyit majd egy kisebb féle, dugott helyen lévő ajtót, abból a zárt, rutinos, szokásaiba és gondolatlanságába merevedett világból, amiben a ma embere Magyarakanizsán és környékén, jellemzően itt a déli végeken, meg talán máshol is kénytelen élni. Persze, a dolgok mennek úgy, e nélkül is, ahogy a sorsunk leleménye engedi azokat menni. Mégoly nem akart tévedéseivel, igazságtalanságaival együtt is mindig jobbító szándéktól vezérelve irtam amit irtam. Akiket sért, kérem, tekintsek el kegyes elnézéssel azt, hogy így látom a világot. Bocsássák meg hát nekem, amiért azt szeretném, ha olvasván elhihető lenne: nem egy ember írta mindezt. Hanem csak egy ember.”

A könyv 1000 dináros áron megvásárolható a szerzőtől, illeték nélkül, forgalmi adóval pedig a magyarakanizsai könyvtárban, a Corvina Könyvesházban, a Presspero újságos-standján.

(-)